

ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՆՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ասէի շաբէութիւններն ու հանէլ :

ՈՍԿԻՆ բոլոր մետաղներուն թագաւորն է . երեսոյթը շատ փայլուն է ու բնաւ չժանգոտիր , վասն զի մեծ դժուարութեամբ կը միանայ ու ըիշ մարմնոց հետ : Ութու մարմինները զինքը ոչ երեկք կարող են լուծել . անոր համար է որ մետաղներու թագաւոր կամթէ ազնուական մետաղ կ'ըսուի : Ո՞ետաղներու մէջ ամենէն ծաւալականն է . անանկ որ մէկ կրամ ոսկին ինչուան երկու իրեք մզոն երկայնութեամբ կրնայ ամենաքարակ թելի պէս երկրննալ : Ը ատ ալ կռանելի է . այսինքն զինքը շատ ծեծելով ինչուան ամենաքարակ թերթի կը նմանցընեն : Ո՞ւանց ուրիշ մարմնոյ հետ միանալու ալ բաւական կարծր է . բայց եթէ պղնձի հետ խառնուած ըլլայ նէ , գոյնը աւելի գեղեցիկ կը կարմընայ ու կարծրութին ալ կը շատնայ . այսպէս որ ըլլայ նէ , զինքը գրամ կոխելու կը գործածեն : Ոսկին մէջէն լոյս ջթափանցեր . բայց բարակ թերթին ետևէն նայիս նէ , լցոնին գոյնը կանանչ կ'երենայ : Ոաստիկ տաքցընելու ըլլաս նէ , ցընդիր . բայց մէկ քանի ելեքտրական անօթի՝ զօրաւոր կայծով կրնայ յնդիլ : Տաքութեան և ելեքտրականութեան լաւ հազորդական է : Խիստ ծանր մարմիններէն մէկն է , և իւր խտութիւնն է 19,25 :

Ճանտաջուրն ² է միայն զինքը լուծողը : Երկու գաւաթ առ , երկուքին մէջն ալ զուտ ոսկի դիր . մէկ գաւաթին մէջ բորակային թթու կամ անկենդանական թթու ³ ըսուածը լե-

ցուր , բնաւ ոսկին ըլուծուիր . միւս գաւաթին մէջ քլորաջրեան թթու ¹ դիր , դարձեալ ոսկին զուտ կը մնայ . բայց եթէ երկու գաւաթը իրարուհետ խառնես , իսկոյն ոսկին կը կորսուի . վասն զի այն ատենը քլոր ըսուած մարմնոյն հետ կը միանայ , կ'ըլլայ ոսկիի քլորուկ ² , որ այն ջուրին մէջ կը հարի . ահա այս փորձիս բաղադրութեան անունը արտայաջնուր ³ կ'ըսուի :

Ոսկին երբեմն ժայռերու մէջտեղուանքը կը գտնուի , երբեմն ալ աւազի հետ խառնուած . բայց հասարակօրէն առաջինը աւելի կը գործածուի , ինչպէս է Փերուի ոսկին լութիկա :

Երբոր ոսկին աւազի հետ է նէ , ամալկամի գործողութիւնը կը բանեցընեն : Լոյն աւազը կ'առնեն լաւ մը լուանալէն ետև կը զտեն . ոսկին ամենէն ծանր մասունքն ըլլալով՝ աւազին տակը կը նստի , ու աւազը դիւրաւ կրնայ բաժնուիլ . բայց որովհետեւ այս ոսկին գեռ զուտ չէ , անոր համար սնդիկով կը խառնեն . երբոր ոսկին բոլորովին խառնուած է նէ , աղէկ մը կը տաքցընեն . և որովհետեւ սնդիկը շատ ցնդական է , խողովակովմը կ'երթայ ուրիշ ամանի մը մէջ սնդիկը կը խառնայ , իսկ ոսկին կը մնայ . այն ոսկին է որ սովորաբար վաճառականութեան մէջ կը ծախուի :

Եթէ ժայռի մէջ ոսկի ըլլայ նէ , զտելու գործողութիւնը շատ դժուար է . աս գործողութիւնը (որ գաղղիարէն սուպելատիոն կ'ըսուի , ու հայերէն պառան) այսպիսի է : Լզտոտ ոսկին կաթսայի մը մէջ կը դնեն . այն ոսկիին մէջ կապարային նիւթեր կան որ հանելու է . և որովհետեւ այն նիւթերը կաթսային եղերը չեն թրթեր , ուստի չեն ալ թափիր . անոր համար կը տաքցընեն սաստիկ ինչուան որ ոսկին այն նիւթերովը կը հալի , և հալած հեղուկին երեսը կը սկսի

¹ Գ.լ. Batterie électrique.² Քելազ .³ Acide azotique.¹ Acide chlorhydrique.² Chlorure d'or.³ Eau régale.

գիրտ կապել . աս դիրտերը կապարային նիւթերն են որ տաքութեան զօրութեղը օդուն թթուածինին հետ խառնուելով ժանդ մը կը ձեւանայ ու ոսկին կը զատուի . երբոր ան ժանդը կը սկսի կապել , կաթսային մէկ կողմէն բանւոր մը ծակ մը կը բանայ , միւս կողմէն ուրիշգործաւոր մը փուքով՝ կը փէտ , որպէս զի այն աղտոտութիւնը դէպ 'ի ծակը վազէ . խել մը ատեն այսպէս կը տաքցընեն մինչեւ որ դադրի . վերջապէս հեղուկին վրայ կապած մաշկը կը պատուի , որուն փայլակն՝ կը զրուցեն , և զուտ ոսկինյայտնի կ'ըլլայ . այն ատեն հովը կը դադրեցընեն ու մետաղին վրայ ջուր կը նետեն որ պաղի . յետոյ դարձեալ բոլորովին կապարային նիւթերէն զատելու համար կը տաքցընեն , նորէն կը զտեն և կը դործածեն թէ դրամի համար և թէ զարդարանքի :

Եթէ անագը քլորի հետ միացընես և արքայաջուրի հետ խառնես , այն ատենը ոսկին գեղեցիկ պայծառ կարմիր գունով տակը կը նստի . ասոր անունն է կասիոսեան ծիրանի⁵ : Եթէ ժանդոտած երկաթը ծծմբային թթուի հետ մաշեցընես , մարմին մը կը բաղկանայ որ երկաթի նախոքսիտի ծծմբակ⁴ կ'ըսուի . սոյն մարմինը արքայաջուրի հետ միացընեսնէ՝ իսկոյն ոսկին փշրուած կը թափի , այն ոսկին է որ յախճապակը⁵ ոսկեզօծելու համար կը դործածեն :

ՅԱՐ . Գ . ՏԱՏԵԱՆ

¹ Քէօրի-+ :

² Eclair .

³ Pourpre de Cassius. ⁵ Ֆարֆուբ :

4 Sulfate de protoxide de fer.

ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Հաստագուուն մարմոց ջրին երեսը էնեղը պատճառը :

Ա էճ մը բացուեցաւ ատենով ծովուն երեսը պտըտող սառոյցներու վրայ՝ Պալիլէոսի ու Ճեմական փիլիսոփայից մէջ . Ասոնք կ'ըսէին թէ ծովուն սառոյցները խտացած ջուր են , ու որ և իցէ մարմնոյ ծովուն երեսը կենալուն կամ ընկղմելուն պատճառ՝ իրեն այլեայլ ձեւն առաջ կուգայ . իսկ Պալիլէոսիս կը պնդէր՝ թէ ծովուն սառոյցները անգայտացած ջուր են , և մարմնոյ ջրին երեսը կենալուն պատճառը իրենց ձեւը չէ , հապա իրենց ջրին համեմատ ունեցած ծանրութիւն է որով ջրէն ծանր եղած մարմին մը տակը կ'երթայ , թէ թէ կը երեսը կը լողայ , ու ջրին հաւասար ծանրութիւն եցողը՝ անոր մէկ մասին մէջ անշարժ կը կենայ : Աս կերպով կը մեկնէ Պալիլէոս՝ թէ ինչպէս ձկները այլեայլ ջրերու մէջ երբեմն տակը կ'երթան , երբեմն վրան կը կենան , ու երբեմն ջրին որ և իցէ կողմը ուզած ատեն . նին անշարժ կը կենան : Ինորու ձկները իրենց մարմնոյն մէջ ունին օդով լեցուն պղտի փամփուշտ մը , որ նեղ խողովակով իրենց բերնին հետ հաղորդակցութիւն ունի . աս փամփուշտով իրենց ուզած ատենը օդ կ'առնուն ու կուտան , ու երբոր լողալով ջրին երեսը կ'ելլեն՝ նորէն օդով կը լեցընեն . ասով երբեմն ջրէն աւելու երբեմն պակաս ծանրութիւն կ'ունենան , երբեմն ալ անոր մէջ հաւասարակիր կը կենան : Աս գործողութեան հետ ամենեին վերաբերութիւն չունի ջրին շատ կամ քիչ խորութիւն ունենալը , և ոչ ձկան ջուրին երեսը կամ խորը կամ մէջտեղը կենալը . վասն զի ձուկը որ և իցէ խորութիւն ունեցող ջրի մէջ , ու անոր որ և իցէ մասին մէջ կը նայ դիւրութեամբ հա-